

når man ved, at Dansk Folkeparti som det eneste af partierne i Folketinget stemte imod politisamarbejdet på Øresundsbroen og mente, at der skal opretholdes grænsekontrol midt ude på Øresundsbroen. Det er Dansk Folkepartis europapolitik i en nøddeskal.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Nu har vi så fået konstateret, at der er dyb uenighed mellem nejpartierne om, hvilke konsekvenser det får for den økonomiske politik, hvis det bliver et nej den 28. september.

Hr. Holger K. Nielsen erkender blankt og ærligt på linje med sagkundskaben, at et nej fører til, at vi må føre en strammere økonomisk politik for at holde kronen på plads i forhold til euroen, mens hr. Thulesen Dahl benægter det og siger, at det kan der overhovedet ikke blive tale om. Men det viser jo bare, at nejsiden ikke har et holdbart, realistisk og sammenhængende økonomipolitisk alternativ.

Man kan sammenfatte det sådan, at Dansk Folkeparti står for, at vi skal føre en økonomisk politik, der kan holde kronen på plads i forhold til euroen. Kronen skal være bundet til euroen, og det betyder, at når euroen er høj, er kronen høj, og når euroen er lav, er kronen lav. Dansk Folkeparti siger altså ja til at følge euroens kurs og dens økonomiske spilleregler, men Dansk Folkeparti siger nej til at søge den indflydelse, der er forbundet med at være med i euroen.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

I dag hører vi hr. Thulesen Dahl sige her fra tællerstolen, at man holder fast ved fastkurspolitikken, valutasamarbejdet og ERM II-aftalen. Vi skal altså føre en politik, der ligger fuldstændig op ad politikken i EU på området, vi skal blot være uden for indflydelse. Det er det, hr. Claus Larsen-Jensen kaldte ekkopolitik, og det er en fair beslutning.

Men alligevel hænger det ikke sammen, når man ikke ønsker at fastlåse sin kurs. Hr. Thulesen Dahl vil ikke fraskrive muligheden for at kunne devaluere i fremtiden, og er det troværdigt at fastholde fastkurspolitikken, når man samtidig siger: Vi vil egentlig godt være med i udsvingsbåndet på 2,25 pct., men bliver det nødvendigt, vil vi også godt have lov til devaluere. Og så siger man også, at konsekvenserne ikke er en strammere kurs. Er det, fordi man al-

drig tager en upopulær beslutning i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er en lidt skæg diskussion, hr. Anders Fogh Rasmussen forsøger at fremkalde, når han mener, at nejsigerne burde præsentere en enig front, have koordineret tingene og have lagt fælles planer frem.

Jeg kunne jo spørge hr. Anders Fogh Rasmussen, om han har konsulteret Mogens Glistrup, Steen Gade og Jørn Jespersen og andre på jafløjen, som han er enig med. Ligger der en fælles aftale om, hvilken økonomisk politik der skal føres efter et ja den 28. september? Er man enige om, hvilke forslag man vil komme frem med i Folketinget om, hvorvidt vi skal stramme eller lempe finanspolitikken? Ligger der et fælles forslag om at sænke skatten med 5 pct.? Nej, selvfølgelig gør der ikke det, for selve tankegangen i argumentationen er absurd. Selvfølgelig har jasiden ikke præsenteret fælles tanker, og selvfølgelig skal nejsiden heller ikke gøre det.

Når vi siger nej til euroen og ja til kronen, er det jo primært begrundet i national handlefrihed. Vi skal have ret til at have en valutaaftale med Euroland, så længe vi synes, det er fornuftigt, men vi skal også kunne træde ud af den, når vi måtte ønske det, hvis et flertal her i Folketinget, også imod Dansk Folkepartis ønske, synes, det er fornuftigt. Vi bevarer vores frihed.

Om 20 år kan det tænkes, der er et andet valutaarrangement, vi skal indgå i, men foreløbig er Storbritannien og Sverige og også Norge uden for. Vi ved jo ikke, hvordan økonomien vil udvikle sig, vi ved ikke, hvordan Danmarks handel vil udvikle sig i disse IT-tider, men ja-sigerne vil uigenkaldeligt og permanent binde sig til euroen, mens vi siger: Det kan da godt være, vi er bundet af ERM II-aftalen, men det er jo ikke noget uigenkaldeligt.

Hr. Bendt Bendtsen mener, at Danmark kommer til at stå uden for indflydelse, og at man må opfatte vores signal således, at vi gerne vil devaluere. Man kunne lige så godt opfatte vores signal således, at vi måske på et tidspunkt kunne ønske at revaluere. Der har faktisk været et forslag om det til behandling her i Folketingsalen, og i betænkningen skrev vi, at på nuværende tidspunkt er det ikke aktuelt, men det er et instrument, man ikke må kaste bort. Det kun-